

שחור, והגחלים האחוזים בו הוא אדום, והשלהבת הוא גוון ממוצע בין שחור לאדום,
בְּכָל גִּוּוֹנָא וְגִוּוֹנָא, אֶחֱדִין בְּמָה מְאִרְיָהוּן דְּדִינָא קְשִׁיָּא
 בכל גוון וגוון מאלה השלושה גוונים אחוזים כמה בעלי דין קשה, שהם מלאכים הממונים
 להפרע מהרשעים בזמן חרון אף ה' שהוא החוטם. **דְּאֶחֱדִין בְּהֵוָּא תִּנְנָא**
 והם אחוזים בזה העשן, דהיינו הגוונים אוחזים בעשן ובאלה המלאכים בעלי הדין, כי
 העשן שורש כל הגוונים. (ובגין כִּף) **וְלֹא מִתְבְּסִיין בְּלָהוּ, אֱלֹא**
בְּתִנְנָא דְּמִדְּבַחָא דְּלִתְתָּא ואין הגוונים והמלאכים בעלי הדינים הנאחזים
 בהם מתבשמים ונמתקים מתוך דינם אלא בעשן המערכה של המזבח התחתון, שהוא גם
 עשן דוגמת עשן החוטם שהוא עשן המערכה העולה מהקרבנות של המזבח התחתון [קטו].
וְעַל דָּא בְּתִיב ועל זה כתוב (בראשית ח) **וַיֵּרַח יְהוָה אֶת רִיחַ**
הַנִּיחָח לשון נחת רוח שעל ידי זה כל הדינים מתבשמים ולכן לא אמר את ריח
 הקרבן. **מֵהוּ הַנִּיחָח** באיזו מדרגה נקרא ניחוח. **אֶתְבְּסִינָא דְּמֵאִרֵּי**
דִּינָא, נַחַת רוּחַ דהיינו כשעולה לחוטם ז"א ונעשית ההמתקה וההתבשמות
 לבעלי הדין שאז נעשה נחת רוח להשי"ת.

אור הרשב"י

שהיא שורש הה"ג, ולכן הריח לפני שנכנס
 לחוטם נקרא ריח, וכשנכנס לחוטם נקרא
 ניחוח מלשון נחת רוח, ואח"כ עולה הריח
 למעלה דרך המצח עד המוחין דו"א עצמן. ואז
 הוא קרבנא דמתקבל ברעוא. (שערי האידרא).

[קטו] כמבואר בשעה"כ (בסוף דרוש ריח
 דשבת) כי ה' הגבורות המתפשטות למטה,
 מהחוטם לפה לדרועין לידין ולאצבען, חוזרים
 להתמתק בשרשם, כי הגבורות חוזרות לנקבי
 החוטם עד מה הדעת ששם עטרא דגבורות

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ומפרש יותר הענין ואומר **וַיֵּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ, אֶת רֵיחַ הַקָּרְבָּן לֹא בָתִּיב** ולא כתוב את ריח הקרבן כי אין הקב"ה נהנה ויש לו נחת רוח ממצות הקרבן שאנחנו עושים, וכן לא מברור הניצוצות העולה מן הקרבנות, **אֶלֶּא אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ** אלא כתוב את ריח הניחוח דהיינו שהנחת רוח היא ממתיקה דיני החוטם דז"א. **דְּכִלְהוּ גְבוּרָאן דְּאַחִידָן בְּחוּטָמָא** וז"ש שכל הגבורות שאחוזות בחוטם, **וְכָל דְּאַתְאֲחִידָן בְּהוּ** וכל בעלי הדינים שאחוזים בגבורות החוטם, **כְּלָהוּ מְתַבְסָמָן** כולם מתבשמים בעשן הקרבנות. **וּכְמָה גְבוּרָאן מְתַאֲחִידָן בְּחָדָא** וכמה גבורות מתאחזים יחד בחוטם ז"א כי שם הוא מקום אחיזתם ושורשם, **דְּכִתִּיב (תהלים קו) מִי יִמְלֹל**

אור הרשב"י

כוונת הריח

ויסין לאעלת הקדוקים שבעשמים ללילה, ולאעלת הגבורות דרך חושמא דז"א עד סעמא, לאתמקם בכדקס כעשן זא.

נעתיק לפני הלומד כוונות הריח שסידר מו"ר הרש"ש זיע"א כדי שנראה כיצד נעשה בישום הגבורות.

ריחו ניהוזי אשה ליהוד
ריח
א אל אלה אלהי אלהים גי ר'
אלף למד די יוד כס רב חסר
אלהים יי חסות
ליעורר

קודם שיעלם הריח לחוטם, יסין כי הוא כבוד ריח, שסוף מספר ריבוע אלהים, ומשג אחיות לאלהים פשוט, וי"ג חסות לאלהים דיוויין.

ניחוזי
אכדש"ם
לורין

וכסעלות הכל הכית אל שני נקבי חוטם, יסין כי שני פעמים הכל גי אכדש"ם, ושם שני סללים גי ימות.

אשה
אלף למד די יוד כס גי ש'
כספן
אלהים
י חסות שורש פים
לאורא וישסור"ת

וכסעלות הריח אל המלח ששם גילוי סנינים, יסין כי הוא כבוד אשה, שסוף אלהים דיוויין, כעשפך מנפ"ל וס' חסות שרש וסלל.

ל
מ"ד גי' אכדש"ם
י יוד רי וי רי
ה יוד רי ואו רי
ו יוד הא ואו הא
ה יוד רה וי רה
לע"ג ואור"ג
שרם חריב חריב

ויסין כי הכל הריח, שסם הקני הכלים המזכרים העלים מוח שפ"ה, עולס כעשפך אף למד דל"י כס ג' חסות, ולסעלות עוד הכית אל ד' מוחין חו"ב חו"ג שסם ד' היות עשפ"ה, ואל ד' חסות שרשם שסכס, לאתמקם סכלית המיוקס סעלות המעמד לו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

גְבוּרוֹת יְהוָה מִשְׁמַע שְׂרָבִים הֵן הַגְּבוּרוֹת עַד שְׂאֵי אִפְשָׁר לַמְּנוֹתָן יִשְׁמִיעַ
כָּל תְּהִלָּתוֹ וְהַפְּסוֹק מְסִיִּים "יִשְׁמִיעַ" דִּהִינּוּ "יִקְבֹּץ" מִלְשׁוֹן וַיִּשְׁמָע שְׂאוּל כְּלוֹמַר
יִקְבֹּץ כָּל הַגְּבוּרוֹת שֶׁל הַחוּטִם הַנִּקְרָא "תְּהִלָּה" מִלְשׁוֹן "תְּהִלְתִּי אַחְטוּם לךְ". וְהֵאֵי
חֻטָּמָא וְזֶה הַחוּטִם דז"א שְׂיוּצָא מִמֶּנּוּ עֵשֶׂן, דַּע כִּי, מִחֵד נִיקְבָּא נִפְק
אַשָּׁא דְאַכְלָא כָּל שְׂאֵר אֵשִׁין מִנְקַב אֶחָד שֶׁהוּא נִקַּב שְׂמָאֵל שֶׁהוּא קֶשֶׁה
בִּיּוֹתֵר, יֵצֵאֵה אֵשׁ הַאוֹכֵלֶת כָּל שְׂאֵר הָאֲשׁוֹת. בְּחֵד נִיקְבָּא תִּנָּא וּמִנְקַב אֶחָד
שֶׁהוּא הִימְנִי יוּצָא עֵשֶׂן שֶׁהוּא דִּין שְׂאִינוּ קֶשֶׁה כָּל כֶּךָ, וּמֵהָאֵשׁ וְהָעֵשֶׂן מִתְּלַהֲטִים אֵלֶּף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת גְּבוּרוֹת. וְהֵאֵי וְהֵאֵי אֲשֶׁתִּיבַח [מִשְׁתַּפְּחִי גִי' מִדֶּהֱרַח"ו]
בְּאַשָּׁא וְתִנָּא דְּמִדְּבַחָא וְזֶה וְזֶה הָעֵשֶׂן וְהָאֵשׁ נִשְׁקָטִים וְנִמְתָּקִים בְּעֵשֶׂן
הַקֶּרְבָּנוֹת, כִּי הָאֵשׁ שֶׁל נֹחִיר הַשְּׂמָאֵלִי נִשְׁקָט וְנִמְתָּק בְּאֵשׁ שֶׁל הַקֶּרְבָּנוֹת, וְהָעֵשֶׂן שֶׁל נֹחִיר
יִמִּין נִשְׁקָט וְנִמְתָּק בְּעֵשֶׂן שֶׁל הַקֶּרְבָּנוֹת וְכֵן עַל יְדֵי הַתְּפִילוֹת שֶׁהֵן בִּמְקוֹם הַקֶּרְבָּנוֹת.
וְאַתְּנִלְיָא הֵאֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתַּבַּךְ כָּלָא וּמִתְּגַלָּה
הָאֵרֶת חוּטִם א"א שֶׁנִּקְרָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא וְנִשְׁקָטִים וְנִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים דְּחוּטִם דז"א,
וְהָעֵנִין הוּא כִּי ע"י הַקֶּרְבָּנוֹת עוֹלִים הָעוֹלָמוֹת וּמִתְקַשְּׂרִים זֶה בְּזֶה עַד א"ס ב"ה וְאֵז עַל יְדֵי
קִישׁוֹר הָעוֹלָמוֹת מִתְּגַלָּה א"א וּמֵאִיר בְּחוּטִם ז"א וְאֵז נִמְתָּקִים כָּל הַגְּבוּרוֹת. הֵיִינּוּ
דְּאַתְמֹר וְזֶה הוּא מֵה שֶׁא"א אוֹמֵר לז"א (יִשְׁעִיָּה מֵח) וְתְּהִלְתִּי אַחְטָם לךְ
שֶׁא"א אוֹמֵר לז"א תְּהִלְתִּי הוּא שֶׁאֲמַשִּׁיךְ אוֹרוֹת חוּטְמִי אֵלֶיךָ לְהַמְתִּיק דִּינֵי הַחוּטִם שְׁלִי.

חֻטָּמָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיד, וּמִתְּפַשֵּׁט הַחוּטִם שֶׁל א"א
הַנִּקְרָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא הוּא אֵרִיךְ וּמִתְּפַשֵּׁט לִשְׁעָה נְהוּרִין וְנוֹתֵן ק"ן נְהוּרִין
לז"א. וְאַקְרִי אָרֶךְ אִפִּים וּמִכִּיּוֹן שֶׁנִּשְׁאָר לֹא־אֵרֶךְ נְהוּרִין לִכֵּן נִקְרָא אָרֶךְ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

אפים. וְהָאִי חוֹטְמָא, זַעִיר וְזֶה הַחוּטִם דז"א הוּא לֹא אַרוּךְ אִלָּא קָצֵר כִּי יֵשׁ
 בּוֹ רַק ק"ץ נְהוּרִין וְלֹכֵן נִקְרָא זַעִיר אַנְפִּין. וְכֵד הִנָּנָא שְׂרִי נָפִיק בְּבִהִילוֹ,
 וְאַתְּ עֲבִיד דִּינָא וְכַאֲשֶׁר הָעֵשֶׁן מִתְחִיל לַצֹּאת יוֹצֵא בְּמַהֲרָת וּבְבִהִלָּה וּבְחִיפּוּז
 הֵיזֵית וְהַחוּטִם דז"א הוּא קָצֵר וְקֹטֵן לֹא יִתְעַכֵּב בּוֹ הָעֵשֶׁן וְתִיכְף וּמִיד נַעֲשֶׂה הַדִּין. וְיֵמָן
 מְעַכֵּב לְהָאִי וּמִי מְעַכֵּב לִזֶּה הַחוּטִם דז"א שְׁלֹא יֵצֵאוּ מִמֶּנּוּ הָעֵשֶׁן וְהַגְּבוּרָת
 הַקְּשׁוּת. חוֹטְמָא דְעֵתִיקָא וְאוֹמֵר הַחוּטִם שֶׁל א"א הַנִּקְרָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא
 שְׁמַאִיר לז"א וּמִמֶּתֶק הַדִּינִים. וְכֹלָא כְּמָה דְאַמִּינָא בְּאַדְרָא,
 וְאַתְּ עָרִי חֲבֵרִיָּא וְהַכֵּל הוּא כְּמוֹ שֶׁכֶּבֶר הַסְּבָרְנוּ בְּאַדְרָא רַבָּא קְדִישָׁא וְשֵׁם
 נִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים לִפְרָשׁוֹ.

וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא וּבִסְפָרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, אוֹקִים
 הֵנִי תִרִי נוֹקְבִי הָעֵמִיד וּפִירֵשׁ אֶת ב' נִקְבֵי הַחוּטִם דז"א בְּאוּפֹן
 אַחֵר, וְהוּא. יַחַד הִנָּנָא וְאַשָּׁא מִהֲנַחֵר הַשְּׁמַאֲלִי שֶׁהוּא צַד הַגְּבוּרָה מִמֶּנּוּ
 יֵצֵאוּ עֵשֶׁן וְאֵשׁ שֶׁהֵם דִּינִים וּגְבוּרָת. וְיַחַד נִיִּיחָא וְרוּחָא טָבָא וּמִהֲנַחֵר
 הַיְּמִנִי שֶׁהוּא צַד הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים יוֹצֵאִים נַחַת רוּחַ טוֹבָה. דְּאִית בִּיהַּ יְמִינָא
 וְשְׁמַאֲלָא וְהוּא מְשׁוּם שֵׁשׁ בּוֹז"א יְמִין וְשְׁמַאֲלָא, מִנְּקַב הַיְּמִין יוֹצֵאִים חֲסִדִּים, וּמִנְּקַב
 שְׁמַאֲלָא יוֹצֵאִים הַגְּבוּרָת, וְכִתְיָב (ס"א דְּכְתִיב) (הוֹשַׁע יֵד) וְרִיחַ לוֹ פִּלְבָּנוֹן
 וְרֹאיָה לְדַבֵּר שֶׁהָרִי כְּתוּב בּוֹז"א וְרִיחַ לוֹ כְּלָבָנוֹן שְׂרִיחוֹ טוֹב וְנוֹדֵף וּמְרִיחַ בִּיּוֹתֵר, וְבֹא לְלַמֵּד
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל הַתַּחְתּוֹנִים יִהְיוּ מוֹשְׁפָעִים בְּטוֹבוֹת וְחֲסִדִּים. וּבְנוֹקְבָא כְּתִיב וּבְנוֹק'
 דז"א כְּתוּב עֲלֶיהָ (שִׁיר הַשִּׁירִים ז') וְרִיחַ אִפְּךָ פִּתְפוּחִים שֶׁהָרִיחַ הַיּוֹצֵא מֵאַפְּךָ
 הוּא כְּרִיחַ הַטּוֹב שֶׁל הַתְּפוּחִים. וְיֵמָה בְּנוֹקְבָא חֲבִי, כָּל שְׁכֵן בִּיהַּ
 הַלִּימוּד